

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Caput V. Objectiones contra allatas Autoritates, Conciliis mox citatis
desumptas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

PRIORIS GENERIS Primum, est Concilium, apud COGNAC cœlebratum, An. 1262. Locus hic est in Provincia Burdigalensi: Sic autem loquitur Cap. 7. Statutus ut Constitutiones Provinciales, annis singulis, in Synodis publicentur: maxime illa, per quas pene transgressoribus infinguntur. Quod dicit de Constitutionibus Provincialibus, intelligi potest de præteritis, ac de futuris, sicuti de praefentibus ab ipsis factis; cum vox illa, Provinciales, indistincte sumpta, omnes & singulas hujus triplicis generis comprehendat.

Secundum, est Concilium Viennense, in Austria habitum, An. 1267., quod præcipit, ut sua Decreta, singulis annis, in Synodis publicentur, & in Parochiis, quæ Laicos spectant.

Tertium, est Concil. Londonense An. 1268. celebratum, idem præcipiens, circè publicationem suorum Decretorum, in Synodis Diececalis, addensque, circè Monasteria, ut plures in anno nonnulli Textus Juris sigillatum designati, in illis legantur.

Quartum, est Conc. Salzburgense, An. 1272. C. 18. Juber, ut Decreta sua, quater in anno, publicentur, in Ecclesiis Cathedralibus, & Conventualibus.

Quintum, Conc. Rotomag. 1339. statuens, ut, nedum sua, sed & aliorum ejusdem Provincie Coconciliorum Decreta plures publicentur: præcipit quoque, quod omnes Diececalis copiam hujusmodi Constitutionum, ac aliorum Provincialium Conciliorum recipient, & in suis Synodis frequenter publicare procurent.

Idem propè videtur est in Concilio apud Castrum Gontierii, in Provincia Turoensi 1336. C. 9. & in Concilio Andegavensi, ejusdem Provincie 1365. Cap. 32. Plures eiususque anni dies præfigunt ad publicationem Decretorum Provincialium, præcipiuntque, ut singulis his diebus fiat in vulgari lingua.

POSTERIORIS GENERIS Concilia præcipua sunt 1º. Concil. Valladolidae in Diececali Palentia, in Hispania, suarum Constitutionum obligationem suspendit per duos menses à die publicationis in locis, ubi servanda erant, facienda: Volumus insuper quod Constitutiones prædictæ ad observantiam sui ligent omnes nostræ legationis & singulos, post duos menses à publicatione prædictæ, facienda in Ecclesiis Cathedralibus, numerandos. Habitum fuit An. 1322.

2º. Concilium Auxitanum, à loco ubi habitum est Marciacense nuncupatum, An. 1326. C. 14. & 49. Prius Caput suspendit per duos menses, posteriori, per mensim, obligationem constituta servandi. Utrumque de quibusdam tantum de Constitutionibus loquitur; quod ceteras, præcipit dumtaxat Concilium; ut singulis annis publicentur.

3º. Concilium Salzburgense, An. 1392. C. 3. statuit, ut pena à se lata vim non habeat, nisi post mensim, à die publicationis. Concilium Coloniense 1310. C. 28. Penitentia non subjecerat, nisi post tres menses à die publicationis numerandos.

Quod de Concilio Valladolidae dictum est, à Concilio Toler. anni 1355. C. 2. confirmatum est; quod declaravit, illius Constitutiones obligare in circumstantiis, in quibus voluit ut obligarent. Hæc autem circumstantia, ut publicentur integræ in omnibus Ecclesiis Cathedralibus & in Synodis Diececalis coram populo, Clerico Seculari & Regulari, Exempto & non Exempto: quod alia loca, summarie tantum promulgantur. Postremam ob circumstantiam, dubitatum fuit, an hæc Constitutiones obligarent in toto districtu legationis & resolutum, obligare etiam in his locis, ubi facta summaria publicatio; quia, in præcipuis locis supra memoratis, integræ facta fuerat.

CAPUT QUINTUM.

Objecio contraria allatas autoritates à Conciliis mortis citatis desumptas.

L Egatus insinuat, promulgationes à se preceptas, post eam, quæ in Concilio Valladolidae, coram Concilio, Clero, & Populo facta est, necessarias non fuisse, sed ad majorem cautelam dumtaxat injunctas; hæc enim habet: „Sed quamquam singulorum auribus juxta Canonicas Sanctiones, non esset, post publicationem hujusmodi [mox] memoratam] Constitutiones prædictas necessarium inculcare, tamen ne aliquis ab ipsarum observantia possit se per ignorantiam aliquatenus excusare, prædictis nostris Legationis Prælatis injungimus, quod Constitutiones omnes & singulas, in suis Cathedralibus Eclesias, infra octo dierum spatiū, postquam illic delata fuerint, Clero non Exempto, qui de ordinaria, Exempto vero, nec non Religiosis Exemptis, tam militaribus, quam non militaribus, autoritate nostra & populo convocatis, & deinde in primis eorum Synodis, solemniter & integraliter faciant publicari.“. Porro, si facta in Concilio publicatio, juxta hoc Concilium, sufficiebat; videtur quod à nobis non bene adducta fuerat ejus autoritas, ad probandum, Canones in locis, ubi servandi, publicandos esse.

Huic objectioni plura responsa. 1º. Si Legatus in ea fuisset sententia, quæ illi tribuitur, alter sensisset quā Concilium Lateranense IV. quod præcipit, ut Decreta Conciliorum Provincialium, in Synodis Diececalis publicentur.

2º. Hæc verba, in virtute sanctæ obedientie præcipiendo mandantes, ostendunt, quod existimaverit, publicationem in locis prædictis tanti momenti esse, ut digna res esset, quæ strictè præciperetur, nec non in virtute sanctæ obedientie.

3º. His utens verbis, singulorum auribus inculcare, & Canonicas sanctiones ad id laudans, alludit ad dictum Innocentii III. in Cap. 1. de Postulat. suprà relatum, quoad majorem illius partem. Sed fausta non est hæc applicatio; nam Pontifex de notificatione privatum facta, per speciale mandatum, vel litteras ad id directas; & Legatus agit de publicatione facienda in variis locis, certibusque: ideoque, non cuique singulatim, sed multis conjunctim.

4º. Hoc Sæculo XIV., nec non & præcedenti, Canonum publicatio in locis, ubi servandi erant, jam Jam Juris Communis erat. Concilium siquidem Salzburgense, An. 1386. loquens de simili publicatione, præcepit ab anteriori Concilio ejusdem Provincie, dicit, eam esse de Jure antiquo: Dudum, (inquit) fuit in nostra Provincia constitutum, ut Episcopi suffraganei omnes Constitutiones Provinciales habeant significationem suis Subditis sicut juris est studeant publicare. Hoc autem Concilium Salzburgense, quod hujusmodi publicationem præceperat, illud fortasse est, quod An. 1282. habitum fuit; etenim jubet, ut sua Decreta publicentur in omnibus Ecclesiis, five Cathedralibus, five Conventualibus; quo nomine intelliguntur quæcumque Ecclesia Collegiate, tam Regulares quam Sæculares.

5º. Legatus, qui præfuit Concilio Provinciali Syriae, An. 1254. edita, contraria Simoniacos, Constitutione, & misla ad Archiepiscopum Nicensem, illi præcepérat, ut illam in Ecclesiâ præcipiâ Civitatis Nicensem publicaret, sed etiam ut illam promulgandam cureret à singulis suffraganeis in Ecclesiis, eorumve Vicariis Generalibus, & in omnibus aliis locis, ubi hac publicatione necessaria videretur; hæc enim habet Conc. Tom. XI. part. 2. p. 1409. Mandantes ut ea publicari faciat in majori Ecclesia Nicosie, convocato Clero civitatis ejusdem, & ita fieri faciat per Episcopos vel eorum Vicarios, in Ecclesiis vestrae jurisdictionis subjectis, nec non per illa loca Cypris, ubi videritis expedire.

expedire. Notanda hæc verba, convocato Clero. Ad hoc enim fiebat specialis Cleri convocatione, ut cuique, cuius intererat, Constitutione innotesceret.

Non prætermittenda alia Objectio, qua fieri potest, contra id quod dictum est, Concilium *Cognacense*, Anno 1262. celebratum, omnium primum videtur, quod publicationis iterationem præceperit. Hæc autem desumitur ex Synodo Dicecensis suffraganeæ, *Durham* dictæ, in Provincia *Eboracensi* habitæ, An. 1255. in qua hujusmodi iteratio his verbis injungitur. *Iolas autem sententias quater in Anno, scilicet in majoribus festis anni, & solemniter volumus publicari.* Sed hæc Objectio facile solvit, cum hic de Synodo agatur, & de Concilio sermo suprà factus est.

Objici etiam posset contra Publicationis necessitatem, quod plurima Concilia, etiam Generalia, illam non necessariam judicarint, cum illam non præceperint: &, inter alia, allegari possent Concilium *Vienense*, sub CLEMENTE V. Concilium *Pisanum*, *Conflantense*, *Florentinum*, *Lateranense* V. Immò *Tridentinum*. Sed hæc Objectio ex silentio petita, vana, frivolaque videtur; cum illud provenire posse ex eo quod ea, quæ de Jure Communi sunt, subintelligi multoties soleant, quod sperandi justa erat causa, fore, ut Episcopi ultrò, sponte, solo zelo ducti, ilorum Decreta promulgarent.

Etsi Concilium *TRIDENT.* Cap. i. Sess. xxiv. de *Reform. Matrim.* jussit, ut plures promulgaretur Decretum suum contra Clandestina Matrimonia, & Cap. 16. Sess. xxiii. de publicatione frequenti Decreti circa Residentiam Pastorum caverit; collocatur tamen inter Concilia, quæ siorum Decretorum promulgationem disertis verbis non præceperunt, idque, quia de generali promulgatione tacuit. Hoc autem hinc evenisse videtur, quod executionem summo Pontifici potissimum commisit, dimisitque, & publicationis cura ad executorum spectat: quæ ratio ad alia Concilia, quæ de Publicatione siluerunt, extenda est.

CAPUT SEXTUM.

Continuatio Autoritatum, circa solemnum Publicationem Canonum, in locis, ubi servandi sunt.

TO^r supersunt citanda testimonia Conciliorum de hujusmodi Publicatione, ut in immensum creceret hæc Collectio, si singula suis verbis referrentur. Idcirco illa indicare sufficiat cum notis necessariis. Hæc autem sunt: I. Concilium *Colonense*, Anni 1423.; II. Concilium *Senense* ejusdem Anni C. 36. III. Concilium *Copenegham* 1425. IV. *Synodus Friburgensis* 1440. Cap. ult. V. Concilium *Andegavense* 1448. Cap. 16. VI. Concilium *Toletan.* 1473. C. 28. VII. Concilium *Senon.* 1528. VIII. Concilium *Magonum.* 1549. C. 104. IX. Concilium *Treverense* eodem anno. X. Concilium *Narbon.* 1551. C. 66.

His adjicienda Constitutiones *BENEDICTI XII.* circa Reformationem Canonorum Regularium S. Augustini, An. 1339. Constitutiones *HENRICI*, Cantuarienis Archiepiscopi An. 1423. *Reformationes Cleri Leodiensis* approbatæ à *NICOLAO V.* 1448. Hæc enim omnia præcipiunt, ut sua Decreta publicentur in locis, ubi observanda sunt.

Quamvis Concilium *Basiliense* publicationem Decretorum suorum expresse non caverit, promulgata tamen sunt in Ecclesiis, quæ illa repperunt: Talis est 10. Ecclesia *Gallicana*, cuius *Pragmatica Sanctio*, ex his Decretis composita, promulgata & registrata fuit in omnibus Parlamentis tunc existentibus, tanquam Lex Regni.

Talis 20. Ecclesia *Germanica*, quæ eadem Decreta promulgavit in pluribus Conciliis Provincialibus, ac in Synodis Dicecensis. Hoc modo publicata fuerunt in Provincia *Salzburgensi*, ut patet ex Cap. 25. *Synodi Friburgensis*. Ibidem enim legitur, illam coactam ad

publicationem Decretorum *Basiliensium*, mox receptorum à Natione Germanicâ; fitque expressa mentio omnium eorum, quæ in citata Pragmatica Sanctione memorantur, additis nonnullis restrictionibus, quarum præcipua est abrogatio integra Præventionis in VI. Mensibus, qui Ordinariis conceduntur ad collationem, aliame Provisionem Beneficiorum. His Conciliis & Synodis, quæ Decreta Basiliensia promulgarunt, adjiciendum est Concilium *Avenionense*, An. 1425. habitum, à Cardinali *Fuxensi*, Archiepiscopo Arelateni, ac Legato Avenionensi: mandavit siquidem publicationem Decreti de *Conceptione Immaculata*, ab illo conditi, faciendam in omnibus, singulisque Dicecensis Episcoporum, à quibus Concilium constabat, in proxima futura cujusque Dicecensis Synodo.

Concilium *Narbonense* An. 1551. celebratum, supra citatum, diem praefixit ad publicationem suorum Decretorum in Synodo Dicecana.

In eodem *Canone* observanda etiam protestatio, quam facit, se noluisse derogare ulla Conciliis, sive Generalibus, sive Provincialibus, receptis, firmatisque per usum. His enim verbis supponit Decreta Conciliorum vim suam partim recipere ab usu.

Ad eamdem necessitatem publicationis Canonam, in locis facienda, ubi servandi sunt, probandam, jām pluries, & à pluribus adhibitum est argumentum petitum ex eo, quod Pontifices & Episcopi Galliæ instarunt apud Regem, ut Concilii *Tridentini* Decreta publicari mandaret. Validum & convincens est utique, ac facillimum esset, quæ sit ejus vis, explicare ex circumstantiis personarum, temporum, & locorum. Sed vanus foret labor, cum nullus sit rationis compos, qui hoc non sentiat ipsa solâ terminorum propositione. Idcirco, omisla hujus facti ponderatione, perpunctioneque, hoc unum considerabitur, Episcopos Galliæ illa Decreta, prout potuerunt, publicasse, cum non possent, ut voluiscent, promulgare. Hoc patet ex Conciliis Provincialibus ab illis celebratis, nec non ex Statutis Synodalibus, in quibus, nedum hujus Conciliis doctrina, sed & disciplina inserta est. Plura ad id illos impulerunt. 1. Decretorum utilitas, necessitasque. 2o. Conciliis mens indicata Decretis duobus, quibus frequens illorum publicatio præcipitur. Jām supra citata sunt, & allata ratio hujus præcepti, petita ex peculiari illorum conditione, itidemque manifestata Cap. 2. Sess. xxv. in quo omnium Decretorum suorum publicationem implicitè præcipit, dūm illorum receptionem, in proximo Concilio cujusque Provinciæ celebrando, faciendam injungit.

Frustra objiceretur *PIUS IV.* qui mentem Concilii Tridentini melius nosse potuit, quād quivis alius, cū per tres annos illud rexerit, ab anno 1560. ad annum 1563., insinuare illius Decretorum vim à Publicatione nullo modo penderet; consultus siquidem, circa tempus, quo illa obligare inciperent, responderet, quod extra Romam id fieri. die Maii 1564. tribus scilicet mensibus post confirmationem in Consistorio, nullā facta mentione Publicationis, quam si necessariam duxisset, ex Conciliis mente, jussisset, & tempus illud, à die publicationis incipendum, declarasset. Facillime huic Objecto fieret sat.

1o. Qui nimis probat, nihil probat. Hæc autem Objectio nimium probat: cū hinc sequeretur, quod non solum publicationi Conciliorum, in locis, quæ illorum Decretis subiectiuntur, necessaria non esset; sed etiam nec illa opus esse in locis, ubi celebrantur, nec illis in quibus confirmantur; cū de ulla publicatione *PIUS IV.* mentionem non faciat.

2o. Bimestre tempus, quo illorum Decretorum vim suspendit, concessum non est, aut esse videtur, nisi ad publicationem in locis faciendam, sine quā sufficiens illorum cognitio haberi non potest: nec consequenter obligandi vim habere, cū Lex obligeare